

er afskaaret fra Lægehjælp og Jordmoderhjælp og kan, da der ikke er Telefonforbindelse, ikke paa nogen Maade sætte sig i Forbindelse med Thorshavn for at paakalde Hjælp i den ene eller den anden Retning. Jeg vil henstille til Ministeriet, at det under de Overvejelser, som jævnlig finder Sted om Telefonforbindelse mellem Øerne, ogsaa vil tage Hensyn til Nolsø, som i høj Grad trænger til en saadan Forbindelse, og som, naar Forbindelsen mellem Suderø og Thorshavn paa ny er etableret, er den eneste beboede Ø af Færøerne, der ikke har Telefonforbindelse med de andre.

Der findes paa Finanslovsforslagets § 13 A. II. M. 3. en Bevilling paa 10,000 Kr., hvorom det i en Anmærkning siges, at Landbrugsministeren bemyndiges til at det under denne Konto bevilgede Beløb at afholde Udgifter ved Husmænds Befordring saavel paa Statsbaner som paa private Baner og Dampskibe. Nu ved jeg ikke — jeg har ikke kunnet finde det i Finanslovsforslaget —, hvorvidt denne Bevilling kan udstrækkes til ogsaa at gælde for Færøerne, men hvis den kan det, vil jeg henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed derpaa, fordi jeg tror, at det i høj Grad vilde styrke Sammenholdet imellem den mindre bemidlede Landbostand paa Færøerne og os hernede, om man kunde faa de færøske Landbrugere, specielt Husmændene, til at rejse hertil for at se paa Landbrug, i Stedet for at de, hvad nu altid er Tilfældet, søger til vort Naboland Norge. Jeg ved, som sagt, ikke, om disse 10,000 Kr. kan benyttes til dette Øjemed, men hvis de kan, vil jeg henlede Opmærksomheden herpaa, for at vi ogsaa kan faa Fornøjelsen af Færingernes Besøg, og de forhaabentlig kan faa Gavn af at se paa dansk Landbrug. Thi selv om det norske Landbrug ligner det færøske i alt Fald i højere Grad end det danske, er der ingen Tvivl om, at vi hernede som et fremskredent Landbrugsland har adskilligt at vise, som de færøske Landbrugere med Fornøjelse vilde se. Jeg henstiller altsaa dette til Landbrugsministerens Overvejelse.

Jeg skal derefter vende mig ganske specielt til det ærede Medlem fra Færøerne (Edward Mortensen). Det ærede Medlem udtalte, da han forleden her havde Ordet, at han vilde „have Lov til at udtale en Lykønskning som folkevalgt Repræsentant for Færøerne til det danske Folk i Anledning af, at det er lykkedes i indværende Sommer at føre Nutidens demo-

kratiske Krav om lige og almindelig Valgret og Ligestilling for Mand og Kvinde i politisk Henseende igennem til Sejr, saaledes at Juni-Solen, som trindt om i Europa sørgerandent brødes i Tordenskyer, kunde oprinde over vor nye Juni-Grundlov“. Det var meget poetisk sagt, men det var samtidig, synes jeg, meget mærkeligt sagt. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem læste sin Tale op, saa Udtrykkene kunde ikke være nogen Fortalelse, og det ærede Medlem er jo Jurist og skulde derved være præpareret i en særlig Grad til at være Herre over sine Udtalelser og forstaa disses Rækkevidde og Betydning. Hvad vil det sige, at det ærede Medlem kommer som folkevalgt Repræsentant for Færøerne og bringer det danske Folk Færøernes Lykønskning til den nye Grundlov? Det danske Folk omfatter jo ogsaa Færingerne, Færøerne er et Amt i Danmark, anderledes har jeg aldrig kunnet forstaa det, og jeg tror heller ikke, at man hernede forstaaer Forholdet paa anden Maade. Jeg ved godt, at man fra en vis Side paa Færøerne ønsker at forstaa dette Forhold anderledes, og det vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om, men først vil jeg sige, at det ser underligt ud, at det ærede Medlem fra Færøerne første Gang, han har Ordet her i Tinget, staar frem og bringer en Lykønskning fra Færøerne — efter Ordlyden af hans Tale — som fra et andet Folk til det danske i Anledning af den nye Grundlov.

Sagen er jo, at man ikke overalt oppe paa Færøerne har været saa begejstret for Arbejdet paa den nye Grundlov, som det ærede Medlem gav det Udseende af i sin Tale. Der findes paa Færøerne to smaa Blade, „Dimmalætting“ og „Tingakrossur“. „Dimmalætting“ ledes ikke blot i venskabelig Aand lige overfor Danmark, men i den inderligste Tilknytning til alt, hvad der er Dansk, medens man ikke kan sige det samme om „Tingakrossur“. I en Valgartikel for 8. Maj i dette sidste Blad finder man følgende: „Grundloven hytter sig nok, det Skind, hvad enten Sysselmand Samuelson eller Kandidat Mortensen sendes ned i Folketinget for at give den „den sidste Olie“. Hvad vi har Brug for af politiske Rettigheder og demokratisk Frihed, skal og maa vi have gennem Lagtinget“. Dette præciseres yderligere i en senere Artikel af 9. Juni, i hvilken man finder den mærkelige Sætning, hvori Ordet „vor“ er understreget: „vor egentlige og rette Repræsentation“. Naar det var ganske ligegyldigt for